

▲ Laurens Gooshouwer en Peter Zwaanenburg (links) in de kelder van het Patriciërshuis – Museum aan de Maas. © Rinie Boon

Verbouwd Patriciërshuis mag eindelijk open na Corona-sluiting

Het Dordts Patriciërshuis - Museum aan de Maas is na een grondige verbouwing bijna twee keer zo groot geworden. Vanwege de coronasluiting kan het museum dat nu pas aan het publiek tonen.

André Oerlemans 14-06-20, 09:04

De 17de-eeuwse kelder, die door vochtproblemen nooit was te gebruiken, is in oude staat hersteld en bij het museum getrokken. Daardoor kunnen bezoekers dwalen door 180 vierkante meter aan donkere kamers en gangen. Nu worden er oude munten, een 18de-eeuwse arrenslee, soldatenkostuums uit de Napoleontische tijd en een film over het ontstaan van het Koninkrijk der Nederlanden vertoond, maar binnenkort kunnen bezoekers interactieve films bekijken waarin de eerste bewoners het verhaal achter het huis vertellen.

Bijvoorbeeld koopman Jacob Trip die het huis aan de Wolwevershaven in 1649 liet bouwen. Of gemeentesecretaris meester Pompejus Hoeufft die in 1780 opdracht gaf voor de bouw van de Maaskamer, die in de oorspronkelijke Lodewijk XVI-stijl bewaard is gebleven.

Zomerkeuken

Met het openstellen van de kelder is ook de oude zomerkeuken toegankelijk voor het publiek. „Soms werd het 's zomers te heet boven en verhuisde alles naar de kelder. Dat scheelde vijf graden”, weet verzamelaar en initiatiefnemer Laurens Gooshouwer, die met zijn gezin in het huis woonde totdat hij er in 2011 een museum van maakte.

Het museum wordt beheerd door een stichting en heeft tientallen vrijwilligers. Allemaal werkten ze de afgelopen maanden mee aan de verbouwing. „Soms stonden we met zes of zeven vrijwilligers te schilderen, te poetsen of te dweilen. Iedereen heeft meegeholpen”, zegt bestuurslid Peter Zwaanenburg die de verbouwing coördineerde.

Gigantische klus

Hij spreekt over een gigantische klus. Om de vochtproblemen in de kelder aan te pakken, is vijftig ton zand afgegraven, is een laag schelpen gestort, zijn nieuwe riolering en drainage aangebracht, zijn plafonds geïsoleerd en is een duurzaam ventilatiesysteem geïnstalleerd. De ijsselsteentjes van eind jaren 60 zijn vervangen door 17de-eeuwse plavuizen die het museum op de kop wist te tikken. De trap van boven moest worden omgedraaid, ook een pittige klus. Door het afzagen van stukken muur en het vervangen van balken is er hoogte en ruimte gecreëerd voor het publiek. Uiteraard allemaal in goed overleg met monumentenzorg.

Misschien was het een schuilkelder tegen een atoomaanval. Of een panic room tegen mogelijke ontvoeringen

Gooshouwer zelf stond het moderne stucwerk van de oude muren af te bikken, om de originele stenen zichtbaar te maken. Overigens is niet alles oud in de kelder. In een hoekje is een zware betonnen kelder gebouwd door een van de vorige bewoners, professor Wouter Bos van Boskalis. Gooshouwer: „Dat moet eind jaren 60 zijn gebeurd. Misschien was het een schuilkelder tegen een atoomaanval. Of een panic room tegen mogelijke ontvoeringen. We hebben de betonnen muur opengezaagd, het originele toogje boven de deur weer zichtbaar gemaakt en er een toiletgroep in gemaakt.”

Ook boven is het museum verbouwd. De open binnenplaats is overkapt en dient voortaan als entreebalie. De glazen dakplaten zijn per kraan over het gebouw heen getild. Daardoor ontstaat meer ruimte voor bezoekers in de stijlkamers. Nu de koffietafel naar de kelder is verplaatst, zijn ook de oude elementen in de keuken beter zichtbaar, zoals een 18de-eeuws tableau.

Door corona geldt eenrichtingsverkeer in het museum en bezoekers moeten reserveren. „Het was zuur dat de verbouwing klaar was en we niet open konden, maar nu staat iedereen te trappelen om te beginnen”, aldus het tweetal.